

derhen, at der for amtsråds kredsen meddeles generelt samtykke til, at der kan ydes sognerådernes formænd vederlag, der betydeligt overstiger de i landkommunallovens § 15, stk. 5, nævnte maksimumssatser. Det er herefter fundet naturligt, at bestemmelserne om formandens vederlag fremtidig fastsættes i vedtægten for alle kommuners vedkommende.

Bestemmelsen i *stk. 2* om vederlag til den i formandens forfald fungerende formand er i overensstemmelse med de ved lov nr. 210 og lov nr. 211 af 4. juni 1965 stedfundne ændringer i henholdsvis landkommunallovens § 15 og købstadkommunallovens § 8.

ad § 35.

Efter bestemmelsen er spørgsmålet om formandens pensionering et vedtægtsanliggende for alle kommuners vedkommende. Dette er i overensstemmelse med købstadkommunallovens § 8, stk. 2, medens det efter den gældende regel i landkommunallovens § 10, stk. 5, udtrykkeligt er en betingelse for opnåelse af pension, at vedkommende har fungeret som sognerådsformand i mindst 12 år. Borgmestre har efter den af indenrigsministeriet fulgte praksis kunnet tillægges pension efter 8 års funktionstid.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at bevare en regel svarende til landkommunallovens § 10, stk. 5, jfr. herved udtalelsen i betænkning af 20. maj 1965 fra folketingsudvalget vedrørende forslag til ændringer i købstadkommunalloven og landkommunalloven om, at det bør tilstræbes, at sognerådsformænd og borgmestre ligestilles i pensionsmæssig henseende.

Bestemmelsen om, at der i vedtægten kan optages bestemmelser om efterløn til afgåede formænd, er en nydannelse. Baggrunden for bestemmelsen er ønsket om at skabe mulighed for en hensigtsmæssig løsning i tilfælde, hvor det under hensyn til funktionstiden som formand på den ene side vil være urimeligt at yde livsvarig pension, medens det på den anden side kan være rimeligt i en vis periode at medvirke til, at vedkommendes økonomiske situation ikke forringes væsentligt.

Kapitel V.

Kommunens økonomiske forvaltning.

ad § 36.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i landkommunallovens § 14, stk. 1, og § 27, stk. 1, samt bestemmelsen i § 38, stk. 2, i lov nr. 85 af 15. maj 1903, hvorefter det kommunale regnskabsår fra 1904 overalt skulle være finansåret. Denne regel

— der ikke er gentaget i købstadkommunalloven — har været uændret siden.

ad § 37.

Bestemmelsen indeholder regler om udarbejdelse af forslag til årsoverslag for det kommende regnskabsår.

Til stk. 1. Både landkommunalloven og købstadkommunalloven foreskriver, at kommunalbestyrelsens behandling af årsoverslaget skal foregå på grundlag af et samlet forslag, der skal foreligge udarbejdet inden visse frister, for amtskommuner 15. november, for købstæder 1. februar, og for sognekommuner 1. januar. En tilsvarende bestemmelse er optaget i forslaget, hvor fristen for udarbejdelsen for samtlige kommuner er fastsat til 1. februar.

De gældende love indeholder, når bortses fra den særlige regel i købstadkommunallovens § 21, stk. 3, om magistratskommuner samt landkommunallovens § 27, stk. 2, om amtskommuner, ingen bestemmelse om, hvem ansvaret for forslaget udarbejdelse påhviler. For købstæder uden magistrat og sognekommuner er spørgsmålet overladt til vedtægterne, men efter både de købstadkommunale og de sognekommunale styrelsesvedtægter påhviler arbejdet kasse- og regnskabsudvalget. Under hensyn til denne faste og ensartede vedtægtspraksis og til den placering, økonomiudvalget efter forslaget vil få i den kommunale forvaltning, er det foreslået, at det påhviler økonomiudvalget at udarbejde det samlede forslag til årsoverslaget.

Overslagets omfang vil afhænge af det af indenrigsministeren foreskrevne overslagsskema, der svarer til regnskabsskemaet. Efter de gældende forskrifter benyttes regnskabsskemaets statuskonti dog ikke ved affattelsen af årsoverslaget, som kun omfatter de konti, der umiddelbart har betydning for opgørelsen af kommunens skattebehov. Under hensyn hertil er udtrykket „overslag over kommunens indtægter og udgifter for det næste regnskabsår“, der benyttes i de gældende love, i forslaget erstattet med „kommunens årsoverslag“.

Til stk. 2 og 3. De gældende overslagsskemaer medtager som nævnt kun de konti, der har betydning for kommunens skatteudskrivning, men ved bedømmelsen af skattebehovet er det nødvendigt at tage hensyn til kommunens kapitalforhold. Således vil også anlæg, der finansieres direkte over status, kunne øve indflydelse på årsoverslaget, idet anlægsvirksomheden vil være af betydning for kommunens renteudgifter og for behovet for henlæggelser m. v.

Det vil derfor være nødvendigt, at økonomiudvalget under sit arbejde med selve årsoverslaget